

език на Яворов“ (**П.К. Яворов**. Поезия. Проза. В. Търново, 1995, с. 287 – 297) и на **Н. Димитров** „Митът за Сизиф в творчеството на Камю и Яворов“ (същия сборник, с. 326 – 337) проблемът вече е тезисно изведен и обособен.

8. Например: „Търсейки нови духовни измерения, отричайки заобикалящата го действителност, Яворов откри, подобно на Бодлер, измеренията на безкрайност и вечност.“ **Вж. Р. Ликова**. Портрети на български символисти. София., 1987, с.18.

9. Журналният вариант на емблематичния Яворов стих гласи: „без вяра в нещо да питая“. Представата за пространствена безопорност, за необозримо и безкрайно движение е създадена при включването на творбата в „Безсъници“ (1907).

10. Цитатът е по **П. Велчев** (вж. Цит. съч., с. 149).

11. Най-проникновено анализира отказа на Яворовия герой да се отъждества с определена етична позиция **Н. Георгиев**. Вж. **Н. Георгиев**. Цит. съч., с. 106-108.

12. Вж. **Н. Георгиев**. Нови насоки на неисторизма в съвременното литературознание. – В: сп. „Литературна мисъл“, X, 1966, кн. 5, с. 113-136. Там също е заявена връзката между образа зид („Пред тъмничний зид“, 1896) и **обзиданото в тъми чудовище** („Чудовище“, 1906) или – конституирането на късния Яворов символ в известен смисъл е предопределено.

13. **Вл. Василев**. Живот в смъртта. – сп. „Мисъл“, г. XIV, 1906, кн. 8.

14. **Безотносителността** предполага една от двете основни функции на езиковата жестикация да бъде тотално изличена или – **безотносителните** лирически светове да бъдат абсолютно експресивни и в този смисъл неостензивни.

15. Вж. **Д. Добрев**. Огледалният свят на българския символизъм. – В: Интерпретация на класически текстове от българската литература – **И. Русе**, 1994.

16. Направените изводи за действието и функциите на деиктизма **тук** в „Песен на песента ми“ следват логиката на парадигмата, докато в случая се опитваме да изведем апарадигматичната логика на конституиране на Яворовите поетически текстове.

17. Имаме предвид цитираната студия на **Ив. Мешев** и